

INGEZONDEN.

DINER-APHORISMEN.

Onder de diner-aphorismen in het vorige nummer van dit Tijdschrift trof ik er een aan, omtrent welks beteekenis ik onmiddellijk na het verschijnen, den 23sten dezer, den Kroniek-schrijver eenige opheldering gevraagd heb. Het luidt: „Ariers aller landen, vereenigt U!”

Nu is, volgens Koenen, een aphorisme een „korte, pittige spreuk, kernspreuk, opvoedkundige stelling”. Tot op heden, den uitersten termijn, waarop voor het Januari-nummer kan worden „ingezonden”, mocht ik de gevraagde opheldering niet ontvangen. Zou nu de verantwoordelijke redactie van (het Decembernummer van) dit tijdschrift mij, en zeker ook anderen belangstellenden abonné's, willen mededeelen, of zij denkt, (en zoo ja, waarom) dat dit een korte, pittige spreuk of kernspreuk is, welke den inhoud van het Tijdschrift voor Tandheekunde heeft verrijkt, of dat wellicht bedoeld is, een opvoedkundige stelling te geven?

Amsterdam, 31-12-'20.

J. SANDERS Ez.

Wij betreuren ten zeerste, dat de Kroniekschrijver het niet noodig heeft geacht den heer Sanders nadere inlichtingen te verstrekken. Verwonderen doet het ons niet, daar het feit niet op zichzelf staat; het gebrek aan tijd van dezen ex-functionaris schijnt enorme proporties te hebben aangenomen.

Intusschen kunnen wij, die het bewuste diner bijwoonden, den heer Sanders de meest pertinente verzekering geven, dat de opmerking alleronschuldigst bedoeld is. Zij houdt verband met een dien avond gedaan verhaal over buitenlandsche verdwazing.

Of het bewuste zinnetje voldoet aan de eischen door Koenen aan een aphorisme gesteld, willen wij in het midden laten; deze vraag blijve bewaard voor den Kroniekschrijver, wanneer hij weer eens tijd vindt.

REDACTIE.

SLECHT BEHEER VAN HET BEMIDDELINGSBUREAU VOOR WAARNEMING IN DE PRACTIJK.

Maandag 22 Nov. j.l. werd ik plotseling ernstig ziek. Dinsdag werd er een dringend telegram verzonden naar den heer B. R. Bakker om

dadelijk een waarnemer te zenden. Eenige dagen lang geen antwoord. Na daarop een briefkaart geschreven te hebben kwam eindelijk Zaterdag de lakonieke mededeeling, dat er geen waarnemer stond ingeschreven. Inmiddels liep de practijk in 't honderd. (Men denke o.a. aan patienten met cauterisatie). Ten einde raad wendde ik mij tot de firma Tholen. Dadelijk na ontvangst van mijn briefkaart deelde deze telefonisch mede, een waarnemer te hebben, den heer Loterijman, die mijn practijk nog waarneemt. Van hem moest ik vernemen, dat hij persoonlijk bij den heer Bakker was geweest en sinds 15 Nov. stond ingeschreven. Wel had de heer Bakker terloops collega Loterijman gesproken over een assistentie in 't Noorden des lands, daarvan echter weinig resultaat verwachtende, omdat deze aanvraag reeds maanden geleden was ingekomen.

Behalve verregaande laksheid in de beantwoording van een dringend telegram constateer ik tevens grove nalatigheid.

Bovenstaande illustreert voldoende op welke wijze onze belangen door den heer Bakker behartigd worden.

E. J. MULLERS.

Rijswijk, 17—12—'20.

Als het H. B. of het D. B. er tijd voor over heeft ben ik bereid aan te toonen, dat het temperament des heeren Mullers hem parten speelt, m.a.w. dat hij een onhebbelijke driftkop is, die onwaarheden vertelt.

Aanvaardt men dit wel zonder bewijs, of acht men het minder belangrijk dan is mij zulks even goed. Ook kan men het tegenovergestelde gelooven, natuurlijk! Maar een discussie in het Tijdschrift begin ik over dit onderwerp in geen geval.

BAKKER.

Wij ontvingen het schrijven van den heer Mullers, benevens het onderschrift van den directeur van het Bemiddelingsbureau, van den laatstgenoemde op 3 Januari. Alleen omdat ons daardoor wegens gebrek aan tijd de gelegenheid tot correspondeeren onmogelijk was gemaakt, plaatsn wij dit onderschrift. Wij wenschen echter uitdrukkelijk op te merken dat voortaan in dergelijken toon gestelde toelichtingen door ons niet zullen worden opgenomen!

REDACTIE.